

LIBERAALINEN PROFESSORI YHDENVERTAISUUDESTA

Liberaalinen professori hra Tugan-Baranovski on lähtenyt sotaretkelle sosialismia vastaan. Tällä kertaa hän ei käsittele kysymystä poliittiselta eikä taloudelliselta kannalta, vaan yleisten yhdenvertaisuutta koskevien järkeilyjen kannalta (ehkä nämä yleiset järkeilyt tuntuivat professorista sopivammilta niitä uskonnollis-filosofisia keskusteluja varten, joissa hän esiintyi?).

„Jos sosialismia tarkastellaan elämän ihanteena eikä taloudellisena teoriana”, julistaa hra Tugan, „niin se epäilemättä liittyy yhdenvertaisuusihanteeseen, mutta yhdenvertaisuus on käsite... jota ei voida johtaa kokemuksesta eikä järjestä”.

Tällaisen päätelmän on tehnyt liberaalinen tiedemies, joka toistaa uskomattoman kuluneita ja loputtomasti kerrattuja todisteluja: kokemus ja järki muka todistavat selvästi, että ihmiset *eivät* ole yhdenvertaisia, mutta sosialismin ihanteen perustana on yhdenvertaisuus. Siis sosialismi, kuten näette, on tolkuttomuutta, se on ristiriidassa kokemuksen ja järjen kanssa ja niin edelleen!

Hra Tugan toistaa taantumuksellisten vanhan tempun: ensiksi väärennetään sosialismi panemalla järjettömyys sen kontolle ja sitten kumotaan voittoisasti tuo järjettömyys! Kun sanotaan kokemuksen ja järjen todistavan, että ihmiset *eivät* ole yhdenvertaisia, niin yhdenvertaisuudella tarkoitetaan ihmisten *kykyjen* yhdenvertaisuutta tahi ruumiinvoimien ja henkisten kykyjen *samanlaisuutta*.

On itsestään selvää, että tässä mielessä ihmiset *eivät* ole yhdenvertaisia. Eikä sitä unohda yksikään järkevä ihminen eikä yksikään sosialisti. Mutta *tällaisella* yhdenvertaisuudella ei ole *mitään* tekemistä sosialismin kanssa. Jos hra

Tugan ei osaa lainkaan *ajatella*, niin hän *osaa* ainakin lukea, ja jos hän olisi ottanut tieteellisen sosialismin erään perustajan, Friedrich Engelsin, tunnetun teoksen Dühringiä vastaan, niin hra Tugan olisi saanut lukea siitä erikoisen selityksen, että taloudellisella alalla olisi mieletöntä ymmärtää yhdenvertaisuudella mitään muuta kuin *luokkien hävittämistä*. Mutta kun herrat professorit ryhtyvät kumoamaan sosialismia, niin et tiedä, mitä olisi ihmeteltävä eniten: heidän tylsäjärkisyyttään, sivistymättömyyttään vaiko vilpillisyyttään.

Täytyy aloittaa aakkosista, kun on jouduttu tekemisiin hra Tuganin kanssa.

Yhdenvertaisuudella sosialidemokraatit ymmärtävät poliittisella alalla *tasa-arvoisuutta* ja taloudellisella alalla, kuten jo tuli mainituksi, *luokkien hävittämistä*. Mitä tulee ihmisten yhdenvertaisuuteen heidän voimensa ja kykyjensä (ruumiillisten ja henkisten) yhdenvertaisuuden mielessä, niin sosialistit eivät ajattelekaan sen aikaansaamista.

Tasa-arvoisuus on yhtäläisten poliittisten oikeuksien vaatimista *kaikille* valtakunnan kansalaisille, jotka ovat saavuttaneet vissin ikärajan ja joita ei vaivaa enempää tavallinen kuin liberaalisille professoreillekaan ominainen heikkojärkisyys. Eivätkä tätä vaatimusta ole ensimmäisinä esittäneet suinkaan sosialistit eikä proletariaatti, vaan *porvaristo*. Sen todistaa maailman kaikkien maiden yleisesti tunnettu historiallinen kokemus, ja hra Tugan olisi voinut saada tämän helposti selville, ellei hän olisi viitannut „kokemukseen” vain petkuttaakseen ylioppilaita ja työläisiä sekä tehdäkseen mieliksi vallanpitäjille „hävittämällä” sosialismin.

Porvaristo esitti vaatimuksen kaikkien kansalaisten oikeuksien *yhdenvertaisuudesta* silloin, kun se taisteli keski-aikaisia, feodaalisia, maaorjuudellisia ja säätyjen etuoikeuksia vastaan. Esimerkiksi Venäjällä, erotukseksi Amerikasta, Sveitsistä y.m., ovat vielä nykyäänkin voimassa aatelissäädyn etuoikeudet poliittisen elämän kaikilla aloilla, sekä Valtakunnanneuvoston vaaleissa että Duuman vaaleissa, samoin kunnallishallinnassa, verotuksessa ja monen monessa muussa suhteessa.

Jopa mitä hoksaamattomin ja kehittymättöminkin ihminen voi käsittää, että eri ihmiset, jotka kuuluvat aatelissäädyn, *eivät* ole yhtäläisiä ruumiillisilta ja henkisiltä

kyvyiltään, samaten kuin *eivät* ole yhtäläisiä keskenään nekään, jotka kuuluvat „veronalaisiin”, „sivistymättömiin”, „pohjakerroksiin” tahi „etuoikeudettomaan” talonpoikais-säätyyn. Mutta *oikeuksiensa* puolesta kaikki aateliset ovat *yhdenvertaisia* keskenään, ja kaikki talonpojat ovat taas yhdenvertaisia oikeudettomuudessaan.

Käsittääkö hra tiedemies ja liberaalinen professori Tugan nyt sen eron, mikä on olemassa yhdenvertaisuudella tasa-arvoisuuden mielessä ja yhdenvertaisuudella voimien ja kykyjen yhtäläisyyden mielessä?

Siirtykäämme nyt tarkastelemaan yhdenvertaisuutta taloudellisessa mielessä. Amerikan Yhdysvalloissa, kuten muissakin etumaisissa valtioissa, ei ole keskiaikaisia etuoikeuksia. Kaikki kansalaiset ovat yhdenvertaisia poliittisten oikeuksien mielessä. Mutta onko heidän *asemansa* yhdenvertainen *yhteiskunnallisessa tuotannossa*.

— Ei, hra Tugan, se ei ole yhdenvertainen. Toiset omistavat maata, tehtaita, pääomia ja elävät työläisten maksamattoman työn kustannuksella; sellaisia on mitätön vähemistö. Toiset, nimittäin väestön valtaosa, eivät omista mitään tuotannonvälineitä ja elävät yksinomaan sillä, että myyvät työvoimansa; he ovat proletaareja.

Amerikan Yhdysvalloissa ei ole aatelisia ja porvareilla ja proletaareilla on *yhtäläiset* poliittiset oikeudet. Mutta *luokka*-asemansa kannalta he *eivät* ole yhdenvertaisia: toiset heistä, kapitalistien luokka, omistavat tuotannonvälineet ja elävät työläisten maksamattoman työn kustannuksella; toiset, palkkatyöläisten, proletaarien luokka, eivät omista tuotannonvälineitä ja elävät myymällä työvoimansa markkinoilla.

Luokkien hävittäminen merkitsee sitä, että *yhtäläistetään kaikkien* kansalaisten suhteet koko yhteiskunnan *tuotannonvälineisiin*, se merkitsee, että kaikille kansalaisille turvataan *yhtäläinen* mahdollisuus työskennellä yhteiskunnan tuotannonvälineillä, yhteiskunnan maalla, yhteiskunnan tehtaissa ja niin edelleen.

Tällainen selitys siitä, mitä on sosialismi, oli tarpeen valistaaksemme oppinutta liberaalista professoria hra Tugania, joka järkeään pinnistämällä saattaa ehkä nyt tulla käsittämään, että on typerää odottaa ihmisten voimien ja kykyjen *yhdenvertaisuutta* socialistisessa yhteiskunnassa.

Lyhyesti sanoen: kun sosialistit puhuvat yhdenvertaisuudesta, niin he tarkoittavat sillä aina *yhteiskunnallista* yhdenvertaisuutta, yhteiskunnallisen aseman yhdenvertaisuutta, eivätkä missään tapauksessa eri yksilöiden ruumiillisten ja henkisten kykyjen yhdenvertaisuutta.

Lukija ehkä kysyy hämmästyneenä: kuinka on saattanut käydä niin, että oppinut liberaalinen professori on unohtanut nämä aapistotuudet, jotka jokainen tuntee mistä hyvänsä sosialismin katsantokantoja esittävästä teoksesta. Vastaus on yksinkertainen: nykyiset professorit ovat *henkilökohtaisen* erikoisuuksiensa puolesta sellaisia, että heidän joukossaan voidaan tavata harvinaisen typeriäkin, Tuganin kaltaisia miehiä. Mutta professorien *yhteiskunnallinen* asema porvarillisessa yhteiskunnassa on sellainen, että tuohon virkaan päästetään ainoastaan niitä, jotka myyvät tieteen palvelemaan pääoman etuja, ainoastaan niitä, jotka suostuvat puhumaan sosialisteja vastaan kerrassaan mahdotonta hölynpölyä, mitä hävyttömimpiä järjettömyyksiä ja kaikenlaista pötyä. Porvaristo antaa kaiken tämän anteeksi professoreille, kunhan he vain uurastaisivat sosialismin „hävittämiseksi”.

„Putj Pravdy” № 33,
maaliskuun 11 pnä 1914

Julkaistaan „Putj Pravdy” lehdessä
tekstin mukaan